

BR VINCENT OOR

geboren te Utrecht op 22 mei 1913
overleden te Dongen
op 1 november 2002

Op 1 november 2002, de feestdag van Allerheiligen, overleed na een : moeilijk ziekbed in de ziekenafdeling van Broederhuis Glorieux onze dierbare medebroeder Vincentianus - Gerardus Johannes Maria Oor.

Gerard Oor werd geboren op 22 mei 1913 te Utrecht. Hij leefde zoals hij het later vaak zei tot zijn dertigste jaar "in de wereld". Zijn wereldse ervaring had hem wijs gemaakt. Hij zag de ijdelheid van de wereld. Dit inzicht bracht hem naar het klooster. Het was zijn roepingsverhaal zoals hij het vaak vertelde. Via zijn familie in Dongen kwam hij in contact met de broeders van Dongen.

Bij hen begon hij op 8 december 1943 het noviciaat en kreeg de kloosternaam broeder Vincentianus, die later werd afgekort tot broeder Vincent. Op 8 december 1945 deed hij zijn eerste professie, waardoor hij volledig lid werd van de congregatie van de broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

Na een kort verblijf in Huize Overdonk in Dongen en in de Sint Willibrordusstichting in Heiloo verbleef hij 10 jaar in Den Haag. Na Mariaoord in Vught en nog even Huize Overdonk kwam er meer vastheid in zijn leven in Driebergen-Doorn. Daar heeft hij dertig jaar gewoond. Veel was hij administratief bezig geweest, maar geleidelijkaan kwam er een heel ander werk op zijn weg, waar hij zich bijzonder in thuis voelde. Aanvankelijk nog in de auto ten dienste van het observatiehuis ging hij steeds meer met de boot, later met het vliegtuig ten dienste van de RAPTIM, de organisatie die de reizen van missionarissen verzorgde. In dit werk was broeder Vincent op z'n best. Later kwam daar nog FOCASA bij, de organisatie die reizen voor familieleden van missionarissen, zendelingen en emigranten organiseerde. Van deze laatste was hij medeoprichter.

Broeder Vincent vertelde graag en met trots over zijn werk. Daarin was hij zeker niet bescheiden. De groeten van een Afrikaans staatshoofd bracht hij als een doodgewone zaak over. Maar de zorg voor zijn reizigers was groot. Mensen die nooit hadden gevlogen stelde hij gerust. Hij zorgde voor de noodzakelijke papieren en bracht ze zonodig tot aan de vliegtuigtrap. Maar Vincent bleef Vincent als hij vol trots vertelde dat hij een pasje van Schiphol had, waarmee alle deuren voor hem opengingen. Bij zijn afscheid van FOCASA mocht hij zich erelid noemen en kreeg daarbij een pauselijke onderscheiding.

Zijn verdiensten voor zijn indirecte missiewerk mogen wij groot noemen. Voor ons was broeder Vincent de man van RAPTIM en FOCASA. Maar wie hij zelf was camouflerde hij met kwinkslagen of met uitspraken, waarvan hij de invulling aan jezelf overliet. Toen de tijd van meer rust aanbrak ging hij in het convent aan de Boxtelseweg in Vught wonen. Hier openbaarde zich de eerste verschijnselen van zijn psychische achteruitgang. In 1994 verhuisde hij naar Broederhuis Glorieux in Dongen. Daar was hij vaak de onrustige zoeker. Zoekend in het verleden dwaalde hij soms rond op plaatsen en plekken waar het verleden niet meer aanwezig was.

Zijn lichamelijke conditie ging sterk achteruit en de verzorging in de ziekenafdeling werd steeds meer noodzakelijk. Vaak gezeten in zijn rolstoel achter in de kapel zag je de vroomheid van broeder Vincent in zijn gebaren aanwezig. Dan voelde je dat er in hem een diepe godsdienstigheid leefde die hij in zijn gezonde jaren niet zo direct liet zien. Hij verzwakte steeds meer. Zijn leven ging een einde nemen. Er kwam een grote bescheidenheid over hem en dankbaar aanvaardde hij de hulp en de verzorging van de mensen om hem heen. Zijn laatste reis werd een zware reis. Veel nachten werd er bij hem gewaakt tot hij op het feest van Allerheiligen zich eindelijk mocht aansluiten bij de rijen van engelen en heiligen in het rijk van de vrede.

Een uniek mens ging van ons heen, een mens die op een heel eigen wijze zijn kloosterleven heeft ingevuld en waarvan wij mogen zeggen hij was met hart en nieren broeder van Onze Lieve Vrouw van Lourdes en dat mocht iedereen weten.

Op 5 november hebben wij broeder Vincantianus - Gerardus Johannes Maria Oor - herdacht in de kapel van broederhuis Glorieux in een plechtige uitvaartdienst voorgegaan door Pater Jan van Raaij en hem over de paden van ons park begeleid naar zijn rustplaats op het kloosterkerkhof.